

Hornbech også havde fat i den ende af det. Sådan er der en række andre sager også. Det ville være fantastisk, hvis vi havde et lovkontor, der var på stikkerne med at sige, når noget gik galt på de her områder. En række af de eksempler, fru Birthe Rønn Hornbech nævnte, mener jeg i hvert fald fortjener en gennemdrøftelse, uden at man helt kan sige, hvor vi skal lande henne. Det ville jeg ikke selv være i stand til at sige nu.

Men jeg synes næsten, at fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg var det, der bedst støttede ikke bare behovet for, at domstolene blev selvstændige, men også for, at Justitsministeriet blev et rigtig godt og sjovt ministerium. Jeg kan i øvrigt sige, at når man lufter de tanker, som de fleste af os jo ved oprindeligt stammer fra Per Walsøe, for forskellige jurister, så kan man altså ligefrem se det hoppe i nogle af dem, se, hvordan de tænker: Så ville det blive sjovt at komme i Justitsministeriet. Tænk, hvis de kunne tiltrække folk igen, som er den dér type jurister, som bare er gode jurister, men ret ligeglade med penge og heller ikke er specielt interesserede i magt; så ville vi få et supersted. Jeg tror i øvrigt, at nogle af de embedsmænd, der er der, også ville kunne komme til at virke sådan igen, hvis der blev plads til det.

Så har jeg ikke noget specielt at sige til den konservative ordfører – jeg tror lige, jeg vil sige, at der ikke er nogen af os, der har tænkt på at overføre kriminalforsorgen til Statsministeriet, så statsministeren ville altså ikke risikere at skulle komme i samråd, fordi nogen mener, at der har været nogen på ferietur fra et fængsel. Det er der altså ingen, der har foreslået. Jeg tror slet ikke, vi tænkte os, at man skulle diskutere domstolenes placering under Statsministeriet, og at det skulle være noget, statsministeren kunne komme i samråd på.

Men det er på den anden side noget, der får mig til at sige: Der skal ikke være bånd på, hvad vi i Folketinget kan diskutere. Derfor er det dybt uheldigt, hvis der er institutioner inden for retssystemet, som skal være uafhængige, men som alligevel kan påvirkes af os. Jeg er enig med justitsministeren i, at det da ikke er godt, hvis systemet er åbent for pres, sådan at justitsministeren kan komme under pres til at presse en rigsadvokat til at presse en jeg ved ikke hvad i de her sammenhænge, men det ville da også være forfærdelig sørgeligt, hvis vi ikke kunne diskutere lige, hvad der passer os, i Folketinget. Det gælder da om at gøre systemet så robust, at

man ikke kommer og siger: Fy, skamme sig, det må I ikke snakke om, for så er der en eller anden svag sjæl et eller andet sted, der ikke kan stå distancen.

Det er ikke en kritik af hverken ministeren eller Rigsadvokaten, men af systemet, og det er jo også derfor, systemet er det vigtigste at få til debat her. Vi skal sikre, at systemet er godt. Et godt system er ikke nok – jeg tror, det i høj grad var hr. Søren Søndergaard, der gjorde det lynende klart, at der skal meget mere til end et godt system – men et godt system er en vigtig forudsætning for, at det her kan komme til at virke.

Så vil jeg i øvrigt med hensyn til selve rekrutteringsdiskussionen – for at tage en lille beskedende ende af de store problemer, hr. Søren Søndergaard nævnte, med ind i foretagendet – sige: Kunne det blive lidt mere selvfølgelig, at der f.eks. kom en dommer fra Socialministeriet, for nu at nævne noget helt revolutionerende, som hr. Bjørn Elmquist var inde på, kunne det jo være forrygende i forhold til det, vi nu ser. Men selvfølgelig skulle der jo meget mere ind i det; det er jo en meget større omlægning af hele vores samfund, som hr. Søren Søndergaard her lægger op til. Den deltager vi i SF meget gerne i.

Jeg skal lige se, om der er nogen, jeg ikke har fået svaret på relevante ting. Jeg betragter vores diskussion om domstolene som en god diskussion for statsministeren at have med videre. Der er kommet nogle klare signaler – og de er overhovedet ikke til at tage fejl af – om, at vi vil have et selvstændigt domstolssystem. Hvordan det så skal virke, hvordan det skal laves, det må vi snakke om, og det er der mange bud på rundt omkring.

Der er ingen grund til at mistænkeliggøre hinanden. Jeg vil stadig væk mene, at det er uheldigt at have dem i Justitsministeriet, uanset om man beholder anklagemyndighed og politi dér eller man får min drøm om et Justitsministerium. Altså, det ville genere Justitsministeriet, synes jeg, hvis det kom til at ligge dér, og sådan som det er nu, generer det domstolene; så det skal nok væk.

Men derudover vil jeg bare takke statsministeren for det, jeg hørte som en god åbenhed i forhold til hele den her debat, og jeg tror også, at statsministeren vil sætte pris på den, da vi jo ikke har vedtaget noget. Altså, om vores dagsorden så var blevet vedtaget, så havde den jo ikke bundet statsministeren på et eneste punkt, og slet ikke i forhold til domstolene, for dér